

[Jeppesen (Drusebjerg).]

Det er jo paa dette Kontor, det største og vigtigste Arbejde har hvilet, og jeg, som har haft Lejlighed til at følge Arbejdet paa nært Hold, kan udtale, at hvis Arbejdet ikke netop dér var blevet udført saa udmærket og hurtigt, som Tilfældet har været, var man ikke naaet saa langt med Afløsningen, som man er.

I Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kr. Johansen), skal jeg kun sige, at selvfølgelig er det Arbejde, som er udført af Lensnævnet, Menneskeværk, og der kan sikkert drages Ting frem, som kan kritiseres, ogsaa med Hensyn til Jordafleveringen. Men i den Lov, som har dannet Grundlaget for Afløsningen, er der jo givet Anvisning paa frivillig Afløsning, og vil man have en Sag fremmet, maa man en Gang imellem skære igennem. Det er en Fremgangsmaade, som formentlig i høj Grad er blevet fulgt af det socialdemokratiske Parti. Saa vidt jeg kender den ærede Ordførers Stilling, er han enig med mig deri, og hvis han havde staaet i mit Sted, vilde han sikkert have handlet paa samme Maade for at faa Afløsningen og Jordafleveringen fremmet bedst muligt.

Af mine Udtalelser vil det forstaaes, at jeg og mit Parti ikke vil kunne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Det er nu bebudet, at der vil blive stillet Forslag om Udvalg, og der vil muligvis saaledes blive Lejlighed til at drøfte andre Muligheder for at naa det, som jeg mener er meget vigtigt: at faa tilendebragt denne Afløsning indenfor en rimelig Tid.

Forslagsstilleren (Piper): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) syntes at ville lægge et vist Ansvar paa de Majoratsbesiddere, som endnu ikke har afløst, saaledes at de derved skulde have forskertset den humane Hensyntagen, jeg har appelleret til. Det forekommer mig, at det ærede Medlem imødegik sig selv, thi det ærede Medlem sagde, at alle kunde jo ikke faa afløst paa een Gang, og at da Loven blev givet, havde man regnet med en Række af 10 Aar til denne Afløsning. Grundene til, at de, der er tilbage, er blevet de sidste, kan jo være meget forskellige, saa jeg synes ikke, at de derved skulde kunne tabe noget af den Sympati, som utvivlsomt de fleste har.

At sammenligne denne Afløsning med Tiendeafløsningen passer ikke. Tiendeafløsningen var jo ret minimal i Forhold til de store Beløb, her er Tale om, og den Fordel,

de paagældende Besiddere har haft af at drive deres Ejendomme samlet i de mellem-liggende Aar, kan ikke nær opveje det store Formuetab, de nu vil lide, hvis Loven ikke ændres.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) var inde paa, at der var en Forskel i min Stilling i 1923—24 og nu. Det er rigtigt, men jeg nævnte ogsaa Grunden dertil. I 1923 var nemlig den Vurdering, som laa til Grund, den samme som i 1920. Det er nu i 1927, der er sket en stor Nedgang, og derved er det netop, Spørgsmaalet kommer frem.

Det ærede Medlem kritiserede den Maade, hvorpaa Afstaaelsen af Jord er foregaaet. Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem. Han sagde jo ogsaa, at han ikke var ganske inde i Forholdene, og derfor kunde vi tale nærmere om det i Udvalget. Jeg synes, det ærede Medlems Kritik nok saa meget var rettet mod Jordlovsudvalget som mod selve Lensnævnet.

Selvfølgelig forstaaer jeg det ærede 2det Medlem for 2den Kreds' Betæneligheder, men han var dog inde paa, at man eventuelt ved disse Ændringer ogsaa kunde tilsigte at fremskynde Lensafløsningen. Maaske kan det ved Udvalgsbehandlingen lykkes at faa indført nogle Regler, som varetager dette Hensyn, og jeg forstod, at saa vilde man eventuelt kunne regne med det ærede Medlems Assistance.

Maa jeg benytte Lejligheden til at takke det ærede Medlem for hans velvillige Udtalelser overfor Lenskontoret. Det glæder selvfølgelig altid de til enhver Tid værende Ministre at høre en saadan Omtale af de Kontorer, der sorterer under dem.

Kr. Johansen: Den højtærede Justitsminister forsøgte at føre et Forsvar for, at hans Stilling nu var en anden end i 1923; det skulde være begrundet i, at i 1923 havde vi endnu ikke foretaget den Omvurdering, der kom senere. Det er jo rigtigt, men den højtærede Minister bemærkede udtrykkelig den Gang, at formentlig vilde Vurderingen af 1924 give nogen Nedgang, idet Hovedbygninger og andet vilde blive vurderet lavere. Han var altsaa forberedt paa, at der vilde komme nogen Nedgang, men desuagtet fandt han ikke, at man kunde gaa ind paa Tanken i det da foreliggende Forslag, navnlig fordi det vilde være uretfærdigt overfor dem, som allerede havde foretaget Afløsningen.